

fecit saul dauid egredientē cont̄ phī
līstīm. ait aut̄ abner p̄ncipem milicie
sue. et sic ascendit hic adolestēs
si non dicit q̄. Interroga tu. tu
us filius sit puer iste. Quin̄q̄ regi
suis esset dauid p̄ncipio phylīstee. tūc
eum abner. et adduxit eum cōt̄ saul.
caput phylīstee in manu portantem.
Et ait aut̄ eum saul. De qua p̄genie
es o. adolestens. Dixit q̄ dauid. Pater
serui tui. ysai. bethleemite ego sum. Et
factum est cum complisset loqui aut̄
saul. anima ionathe contigata est aīe
dauid. et dilexit eum ionathas qua
si animam suam. Tulit q̄ eum saul
in die illa. et nō concessit ei ut reuer
teret̄ in domū patris sui. Inierunt au
tem ionathas et dauidi fecus. dilige
bat enim eum quasi animam suam. Nā
spoliavit se ionathas tunica q̄ erat in
siccis et dedit eam dauidi. et reliqua
uestimenta sua usq̄ ad gladium. et
arcum suum. et usq̄ ad baculū. Egre
diebatur quoq̄ dauid aut̄ oīa quecum
q̄ misisset eum saul. et prudēt̄ se age
bat. Posuit q̄ eū saul sup̄ viros belli. et
acceptus erat in oculis uniuersi p̄p̄i
maxime q̄ in conspectu seruoꝝ saul.
Debitores Dominica. viij. capitū.
sumus nō carni ut scām carnē ui
uamus si enī scām carnē uixeritis

moriemini. si autē spū facta carnis
mortificaueritis. uiuetis. **Do. p̄bdomi.**

Sapientia edificauit sibi domum ex
trōt̄ columnis septem subdidit sibi
gentes super thorum et sublimium cor
ta propria uirtute calcavit. **exoe. a.**
Ego in altissimis habitō et thronis
meis in cœlumyria nobis. **exoe. a.**
Omnis sapientia a domino deo est.
et cum illo fuit semper. et est ante
secula. **exoe. a.** **S**apientia clami
tat in foribus si quis diligit sapien
tiam ad me declinet et cum eam inue
nerit beatus est si tenuerit eam. **exoe. a.**
Dominus possedit me ab initio uis
um suarū antequam quicquam
faceret. et principio nec dum erant a

bisi et ego parturiebar quando prepa-
rabat tunc adiecit cum eo cuncta co-
pium. *Ps. ut supra.*

Collecta.
ponens. *exone.*
Largire nobis sine q̄s sp̄m cognantē
que recta sunt p̄cipis et agentis: ut
qui sine te esse non possumus. sc̄m te
vivere valeamus. *ps. lecto prima.*

Parabole salomonis filij da-
vid regis isrl. ad sciētiā
disciplinā. ad intelligentiā
verba sapie. ad suscipiētiā
eruditiōem doctrine. iusticiā. et iusti-
tiam et equitatē. ut fieri parvulis
astutiā. ad adolescenti sciētiā et intel-
lectus. Audiens sapiens sapientie erit
et intelligens gubernaculi possidebit.
Animaverit parabolam et interpretatiōem
verba sapientium: et
enigmata eor. *ps.*

In principi-
o. *ps.* us antequam terram face-
ret
priusquam abyssos constare-
ret pri-
usquam produceret fontes aquarum
antequam montes collocarentur an-
te omnes colles generavit me

dominus. *Ps.* **E**go in altissimis ha-
bito et thronus meus in excelsis

Cum enim le sc̄m.
principium sapie nu bis. Ante
sapiam atq̄ doctrinam fusti despicit
Audi fili mi disciplinam patris tui. et
ne dimittas legem matris tue: ut ad
fieri gra capiti tuo et torques collo tuo.
Vili mi si te lassaverint peccatores non
acquiescas eis. Tu autem. *ps.*

Sed mitte. *ps.* mine sapientiam de-
fere magnitudinis. *ps.* tu e. *ps.* me
cum sit et me cum la to ter. ut sci-
am quid acceptum sit coram te omni
tempo te. *ps.*

Veni mihi domine se-
cum tuam assistentem sa-
pientiam. *ps.*

Sicut si fuerint ueni *lecto. iii.*
nobiscum insidiamur am. *ps.*
sanguini. abscondimus tentaculis
contra insontem frustra. deglutiamus
eum tamquam inferus vivum. et inte-
grum. tamquam descendente in lacum
Omne p̄ciosam substantiam repper-
nemus: implebimus domus nostra

de filiis hominum. ut pbr
tenderet similes esse bestiis. Iustus timens
est interitus hominum et iumentorum. et equa
tutulus tenet. Sicut moerit homo sit et
illa moerunt. Spumant oia et nichil habet
homo iumento simpliciter. Omnia subtra
tent uanitate. et oia pugnant ad unum totum.
De tra fia. et in tram pnt tener
tent. Quis nouit si sps filioz adam as
cendat sursum. et sps iumentoz des
cendat. descendit. et apprehensit nichil ee
melius qua letari hōem in ope suo. et
hanc esse prem ipsius. Quis em̄ em̄ asse
tet. ut post se futura cognoscat. Veri
me aut alias et uide calumpnias que sub
sole gerunt. etiammas innocentium. et to
solatōe nemi. nec posse resistere eoz
uolente. tumoz auxilio destitutos et
laudatū magis magis mortuos qua
uidentes. et feliciorem utroqz iustitiam
q̄ nec sum natus est. nec uidit mala
que sub sole sunt. Rursus contempna
tus sum om̄s labores hominum et insul
trias. et animas uari patere inuidie
p̄mi. et in hoc q̄ uanitas est. et cura
superflua. Sicutis complicitat manus su
as. et comedit carnes suas filios. Pe
lor est p̄tigatus tū requie. qua plena
tūp manus tū labore et afflictōe spiri
tus. Considerans repperi et aliam ua
nitate ee sub sole. Unus est et scdm̄ n̄
habet. nō filium nō fr̄em. et tamen labo

ritijs. nec tangit dicens. tū labo
et frustrato animam meam totis. In hoc
uanitas est et afflictio pessima. Quis
est em̄ auos esse simul tū unū. habet
em̄ emolumentū societatis sue. Si un
tenderit. ab alio succiet. Et soli quis si
tenderit nō habet subleuantē. Et si
roemerit alio fouebunt m̄tuo. un
quom̄ calescet. Et si q̄sqm̄ p̄ualuerit
cont̄ unū. alio resistit ei. Vanitatis
sp̄les diffiditē rumpit. Melior est p̄ter
pauy et sapiens rege sene et fructo qui
nescit p̄uulere in posterū. Q̄ et si de
carcere et de cathenis q̄s egrediet̄ ad
regnum. et alius natus in regno inopi
a consumetur. *Qui. Dñica. 5. capitulum.*

Ihesus notū uobis factū est. nemo in sp̄i
sai loquens dicit anathema ih̄e. et
nemo potest dicere. dñs ih̄e. nisi in sp̄i
Deus qui omnipotentia colla. sc̄o.
Quā patendo maxime et misericordia
manifestas. multiplicata sup nos miseri
cordiam tuam. ut ad tua p̄missa cur
rentes. celestium bonoz. factas esse con
spertes. p̄ anim. *lectio prima.*

Quā ruitos iuuentes qui ambu
tant sub sole cum adolescentem sc̄o
qui consurgit p̄ eo. Infinitus est nu
merus p̄si. omnium qui fuerūt ante
eū et postea futuri sunt. non letabun
t̄ in eio. Sed in hoc uanitas et afflictio

1581
14

